

گزارش «ایران» از بستری کودکان مبتلا به کرونا در بخش عفونی بیمارستان مرکز طبی

کرونا به کودکان رحم نمی کند

کرونا حالا در کنار بیماری سرطان درد مضاعفی شده است: «پدر ابوالفضل سال گذشته به خاطر سرطان استخوان فوت کرد. مزارش در یکی از شهرستان های همدان است از عید ابوالفضل نتوانسته سر خاکش برود. می گوید مامان نمی شه من بمیرم برم بابا رو ببینم و بعد پیشش بیایم. ببیند این درد ماها است. در حالی که مردم می توانند مسافرت نروند، پارک نروند تا این ویروس لعنتی تمام شود. یکبار خودشان را جای ما خانواده ها بگذارند ما نخواستیم و ندانسته آلوده شدیم. ما که نمی دانیم کسی که رفته نانوائی کرونا داشته است.» او در حالی که صدای گریه هایش بلندتر می شود می گوید: «مردم رعایت کنید بلکه ما هم بتوانیم از خانه بیرون برویم. تو رو خدا این همه الکی بیرون نروید. آخر الان بیرون رفتن واجب است؟ حالا که کرونا نه دارو دارد و نه واکسن می دانید اگر پای تان به بیمارستان بیفتد چه می شود؟ باید اینجا دراز بکشی تا دارویی چیزی بدهند آن هم معلوم نیست اثر می کند یا نه؟» پرده های گلدار و روتختی های رنگارنگ آن شکل و شمایل همیشگی اتاق های بستری بیمارستان را جلوه تازه ای داده اند. از ابوالفضل که بینی و دهانش زیر ماسک قایم شده می پرسم می دانی حالا این کرونا چیست؟ جواب می دهد: «همون ویروسی که اگه جایی دست بزنیم می گیریم، اولش تب می کنیم، بی حال می شیم و تک و توک سرفه هم می کنیم.» ابوالفضل در ۱۳۰ روز گذشته تنها یک بار با برادرش برای خرید به نانوائی سر کوچه شان رفته و آلوده به ویروس کرونا به خانه برگشته است.

برای مادران بخش عفونی مرکز طبی کودکان زیبایی زندگی یا شاید تلخی اش در این است که با هر کیفیتی ادامه دارد. تا وقتی بچه هایشان نفس می کشند و هر طلوع و غروب خورشید را می ببینند. با گونه های گل انداخته یا صورت های رنگ پریده محکوم به انتظارند. مشروح کامل این گزارش را فردا در روزنامه «ایران» بخوانید.

کردنش را تماشا می کند. کم کم نگرانی بیش از حد را فراموش می کند و گرم بازی با ابوالفضل می شود. مادر در ادامه از شرایط ابتلای فرزندش به ویروس کرونا می گوید: «خانم ما دائم قرنطینه هستیم چه کرونا باشد چه نباشد. الان که وضع بدتر هم شده. این بچه یک بار رفته مغازه و آنجا مریضی را گرفته است. مادر به دیوار اتاق تکیه می کند و بعد نگاهی به چشم های بی مژه و ابروهای خالی پسرش می اندازد.

بی امان مادر ابوالفضل سکوت اتاق را می شکند. ابوالفضل ای ال (نوعی سرطان خون) دارد و حالا چند روزی است تست کرونایش مثبت شده است. ابوالفضل داخل تخت فلزی ولو شده و زیر چشمی مادرش را تماشا می کند. دست مادرش را می کشد و ماشین قرمزش را می خواهد. مادرش اسباب بازی پسرش را می آورد با الکل حسابی ضد عفونی می کند و می دهد دست ابوالفضل. کنار کودکش می نشیند و بازی

پرستارها می شود با توقفی در کنار استیشن پرستاری شنید: «خانم یعنی جواب تستش مثبت شد. از خونس که آزمایش گرفتند تست کرونا منفی بود. حالا چی می شه؟ این بچه پلاکت خونس هم پایین است.» اینها را مادر ابوالفضل می گوید. زن ۴۸ ساله ای که حالت چهره اش افسرده و غمگین اما صاف و ساده بود، گیج و منگ مانده است. مادر ابوالفضل به اتاق شماره ۷ برمی گردد. غم و اندوه داخل اتاق را فرا گرفته و گریه های

قدرت سرایت و انتقال ویروس کرونا بیشتر شده است

او عنوان می کند: اوایل کودکان دارای بیماری های زمینه مانند مبتلا به سرطان، پیوند مغز استخوان و قلبی به ویروس کرونا مبتلا می شدند اما اکنون کودکانی مراجعه می کنند که هیچ گونه بیماری زمینه ای ندارند. چرا که الگوی بیماری تغییر کرده و شدت انتقال و سرایت ویروس بیشتر شده است.

رئیس بخش عفونی با بیان اینکه درگیری کودکان با ویروس کرونا بسیار زیاد شده عنوان می کند: بحران کووید ۱۹ نشان داد ما آماده بحران نبودیم، علاوه بر اینکه با کمبود نیروی پرستاری مواجه هستیم. همچنین لازم است تعداد تخت های آی سی یو افزایش یابد و خیرین در این زمینه به نظام سلامت کمک کنند.

دکتر ستاره ممیشی رئیس بخش عفونی بیمارستان مرکز طبی کودکان از افزایش درگیری کودکان با بیماری کووید ۱۹ در مراکز درمانی خبر می دهد و می گوید: روزهای اول شیوع ویروس کرونا تظاهرات بالینی ویروس کرونا ناشناخته بود و حرف و حدیث های زیادی در رابطه با اینکه کودکان به این بیماری مبتلا نمی شوند، مطرح شد اما به زودی با درگیری های زیاد کودکان مواجه شدیم.

دکتر ممیشی می افزاید: تا روز ۲۴ تیر حدود ۲۳۳ بیمار در بخش عفونی مرکز طبی کودکان بستری شده است که ۱۲۰ کودک تست سرولوژی و پی سی آر شان مثبت بوده و بقیه نیز علائم سیتی اسکن و سندرم التهابی دارند که منتظر جواب تست شان هستیم.

پشت درهای بسته بخش عفونی مرکز طبی کودکان از زمان شیوع دوباره کووید ۱۹، تعداد ۲۰۳ کودک مبتلا به کرونا بستری شده اند. یک راهروی بزرگ با ۹ اتاق. در هر اتاق سه یا دو تخت و چند تا پایه سرم. اتاق ها پر از زنان صورتی پوش و کودکانی است که بیشترشان شکل هم هستند. کودکانی که آنژیوکت سرم مثل سایه دنبال شان است، اکثراً شبیه هم هستند با سرهایی تراشیده، صورت های رنگ پریده بدون ابرو و مژه. حالا در کنار سرطان، پیوند مغز استخوان و نقص ایمنی اکتسابی درد دیگری هم به هزاران دردشان اضافه شده: «کووید ۱۹». خنده روی صورت های بی خون بچه ها شکلی ندارد. بینی و دهانشان زیر ماسک پنهان شده و روی دستانشان مدت هاست که آنژیوکت و چسب های سفید رد انداخته است. مبارزان کوچکی که حالا با حریف تازه واردی در نبردند.

به گفته رئیس بخش عفونی مرکز طبی کودکان: اولین کودک مبتلا به کووید ۱۹، ۵ روز پس از اعلام رسمی شیوع ویروس کرونا یعنی روز ۶ اسفند در بخش عفونی مرکز طبی کودکان بستری شد و آن طور که پرستارها می گویند در مرحله دوم همه گیری بیماری وازوقتی شرکت در جشن ها و مسافرت رفتن ها زیاد شد تعداد کودکان مبتلا به کووید ۱۹ هم به یکباره از روزانه ۲ تا ۳ بیمار به عدد بی سابقه ۱۳ بیمار در ۲۴ تیر ماه رسید.

«بخش عفونی دکتر سیادت» در مرکز طبی کودکان حدود ۵ ماه است به بستری کودکان مبتلا به کرونا اختصاص دارد. جز پرستاران، پزشکان و مادران کسی اجازه ورود به این بخش را ندارد. آنها هم برای ورود به بخش عفونی که حالا امکانات ایزوله نیز به آن اضافه شده است. باید ماسک بزنند، دستکش و گان بپوشند؛ پرستاران هم که لباس ایزوله مخصوص به تن دارند.

مادرها با ماسک هایی روی صورت و با چشمانی نگران و مضطرب در راهروهای بخش می روند و می آیند؛ صدای پیچش شان را با